

til at bruges i ganske særlige Tilfælde, der er jo ingen, der tvivler om, at der navnlig er tænkt paa det særlige Tilfælde, der indtræder i Aaret 1922. Saadan er Loven, og Loven skal jo holdes, saa længe den ikke er blevet afskaffet. Kun er der for Indtægtsberegningen for 1912—13 truffet nogle Overgangsbestemmelser, idet det for de Skatter, som sidste Aar enten blev forhøje eller nyindførte, er blevet fastslaaet, at de skal regnes at udgøre 42½ Mill. Kr., og kun Overskuddet ud over de første 2 pCt. derudover skal tilfalde Krigsfonden. Men naar dette er Tilfældet, forstaar jeg ikke, hvad den højtærede Finansminister egentlig tænker paa med det Budget, han her har forelagt; jeg ser ikke, det er i Overensstemmelse med den Lov om Krigsfonden, som Finansministeren, sikkert med blødende Hjerte, men i hvert Fald faktisk, stod og anbefalede og fik vedtaget her i Tinget. Lad os gaa ud fra, at de to Budgetter for 1912—13 og 1913—14 er rigtigt lagt. Hvad Indtægterne angaar, er der, som jeg før nævnte, neppe Tvivl om, at de vil give betydeligt mere i Kassen, men det vil blot gøre Forholdet endnu mere kompliceret. Lad os gaa ud fra, at Indtægterne gaar ind som budgetteret i Finanslovforslaget for 1913—14, som vi her har liggende for os, og i den Finanslov, vi vedtog i Foraaret. For 1912—13 er de løbende Indtægter paa §§ 1—7 regnet at udgøre 97,838,000 Kr. Det Tal skal saa suppleres med Tillæg for sidste Aars forhøjede eller nyindførte Skatter, og vi naar derved op til 107,686,000 Kr. Kommer dertil 2 pCt., som er det Spille- rum, indenfor hvilket Bevillingsmagten har frie Hænder, faar man 109,839,755 Kr. Det er, hvad der kan disponeres over. Hele Resten er i Forvejen beslaglagt af Krigsfonden, og denne Rest er, selv om der ikke indgaar mere end budgetteret, saa stor, at den udgør 2,721,000 Kr. Altsaa, disse 2¾ Mill. skal under Forudsætning af, at Budgettet slaar til, hvad Indtægterne angaar, i Dag om to Aar ligge overført i denne Kasse, som skal bruges ved særlige Lejligheder, f. Eks. til Københavns Befæstning eller ved anden lignende Lejlighed. Men hvor skal disse Penge tages fra? De er jo i Forvejen beslaglagte af de Udgifter, som er budgetterede i Finanslovforslaget. At Indtægtsbeløbet vil blive betydeligt større, er udenfor al Tvivl, men det vil jo samtidig, som ogsaa forsikret, gælde de budgetterede Udgifter, og derved bliver Forholdet endnu mere kompliceret, end det ellers vilde blive. Jeg ser ikke, hvordan der ved Opstillingen af Budgettet er taget Hensyn til den nævnte

Lov. Jeg tænker mig, at den højtærede Finansminister har følt sig som en vinge- stækket Fugl, som en Gang har følt Trang til at baske med Vingerne, men glemmer, at Højre har skaaret dem over. Men jeg tør maaske haabe deri at se et Tegn paa, at Regeringen, Finansministeren og Regeringspartiet, saa snart den politiske Mulighed foreligger, vil tage Initiativet til at faa Loven om Krigsfonden afskaffet, den Lov, som i saa høj Grad binder Regeringen og Bevillingsmyndigheden, spærrer for en yderligere Udvikling af den sociale Lov- givning, og hvis Overensstemmelse med Grundloven i det hele kan være noget tvivlsom. Jeg synes, det allerede laa i Tron- talen, hvori der tales om, at naar Indtæg-terne nu var saa stærkt i Stigning, kunde vi illade os en videre Udvikling af Lovgivnin- gen til Fremme af økonomiske, sociale og kul- turelle Formaal, thi dette kan jo kun give for- nuftig Mening under den Forudsætning, at denne Lov om Krigsfonden forsvinder.

Der er en anden Ting, jeg i denne For- bindelse vil fremdrage, naar jeg staar over- for Udgiftssiden paa det fremlagte Budget, eller rettere sagt et bestemt Spørgsmaal, jeg vil stille til den højtærede Finansminister og haaber at faa et klart og tydeligt Svar paa. Som man vil erindre, blev Opmærk- somheden herhjemme betydelig vakt i Efteraaret, i Begyndelsen af September, ved en Artikel, der havde staaet i et engelsk Finansblad, „Financial Times”, en Artikel, som var meget lidet smigrende for danske Finansforhold. I Anledning af den Artikel indeholdt Dagbladet „Berlingske Tidende” for den 7. September en Artikel, som er lidt utydelig i Formen, lidt uklar i Frem- stillingen, men den synes temmelig sikkert at hvile paa et Interview med eller en Meddelelse fra Statsgældsdirektør Andersen. I denne Artikel oplyses det, at Hr. Andersen ved Forhandlingerne med de engelske Fi- nansmænd om det sidst afsluttede Stats- laan har gjort Rede for de nye Skatter, som er under Opsejling, baade de allerede gennemførte og de, der endnu ikke var vedtagne o. s. v., og saa tilføjes der i denne Artikel: „Endelig blev det naturligvis ogsaa fremhævet, at det var Regeringens be- stemte Hensigt at holde Udgifterne til sociale Reforme og nye Jernbaneanlæg indenfor rimelige Grænser, saaledes at Bal-ancen, som ønskedes af Regeringen selv og Landets Venner, maatte og skulde naas”. Og saa hedder det videre, at da de engelske Finansmænd havde faaet disse Udtalelser at høre, lod de til at være til- fredse, og derefter gik Statslaanet i Orden.